

lån, der er uopsigelige i en længere periode, og hvis rentefod ligger fast. Hvis sparekassen kan opsiges lånet til udbetaling eller forlange rentefoden forhøjet i overensstemmelse med markedsrenten, kan tilsvarende synspunkter ikke gøres gældende.

Stk. 9 omhandler den i de indledende bemærkninger nævnte særlige fond, som man finder det rigtigt at kræve af sparekasser, der anvender anskaffelsesprisen ved opgørelse af anlægsobligationsbeholdningen, eller som har anbragt midler i fastforrentede, uopsigelige lån. Fonden foreslås oparbejdet efterhånden ved henlæggelse af 10 pct. af sparekassens årlige overskud.

Fondens størrelse foreslås fastsat til 5 pct. af den bogførte værdi af 1) obligationer optaget til anskaffelsværdi, 2) fastforrentede, uopsigelige lån. De lån, der her medregnes, er alene lån, der udløber eller af sparekassen først kan opsiges til udbetaling til et tidspunkt, der ligger senere end 20 år efter opgørelsesdagen, og kun for så vidt sparekassen ikke har mulighed for at kræve rentefoden ændret i overensstemmelse med markedsrenten. Det er i særdeleshed de meget langvarige udlån af denne art og tilsvarende langvarige stats- og kreditforeringsobligationer m. v., der kan give anledning til de i de indledende bemærkninger anførte betænkeligheder, og man har derfor ment at kunne begrænse kravet til at omfatte de lån eller dele af sådanne og de obligationer, hvis restløbetid overstiger 20 år.

Fonden tænkes ikke medregnet ved beregningen af sparekassens egenkapital i relation til bestemmelsen i sparekasselovens § 16, stk. 1, og er således udtryk for et forøget krav til egenkapital i de sparekasser, der benytter de meget lange fastforrentede udlån eller opfører obligationer til anskaffelsespris. I andre henseender anses fonden derimod som egenkapital, og den kan således medregnes ved afgørelsen efter sparekasselovens § 15 af sparekassens mulighed for at yde beløb til almenyttige og velgørende formål.

Stk. 10 angiver reglen for opførelse af faste ejendomme i regnskabet. I forhold til den gældende sparekasselov er der foreslået den ændring, at faste ejendomme altid kan opføres til det beløb, der er fastsat ved den sidste offentlige vurdering til ejendomsværdi. Man har anset det for lidet rimeligt at udelukke sparekasserne fra regnskabsmæssigt at drage fordel af en således konstateret forhøjet ejendomsværdi, men foreslår, at det samtidig

bestemmes, at den gevinst, der måtte fremkomme ved opskrivning af sparekassens faste ejendomme eller ved salg af sådanne ejendomme, skal overføres til sparekassens reserver. Dette sidste bør gælde, uanset om ejendommens værdi efter opskrivningen stadig ligger under sparekassens anskaffelsespris. Den indvundne gevinst vil ej heller i et sådant tilfælde kunne anses som en indtægt vedrørende det enkelte regnskabsår, hvori opskrivningen finder sted.

Ved udtrykket „andre aktiver“ sigter man til andre „brugsaktiver“, f. eks. boksanlæg, inventar, automobiler m. v.

Nr. 9, sparekasselovens § 16, stk. 1.

Forslaget er en følge af bestemmelsen i stk. 9 i den foreslåede affattelse af sparekasselovens § 12.

Nr. 10, sparekasselovens § 18, stk. 3.

Ved forslaget tilsigtes det at fritage sparekasserne for i sparekassébøgerne at optrykke sparekassens vedtægter, således at sparekasserne i denne henseende bliver stillet på samme måde som bankerne, jfr. banklovens § 10, stk. 3.

Til § 2.

Ved bestemmelsen, der svarer til overgangsbestemmelsen i § 2 i lov nr. 134 af 25. maj 1956 om ændringer i bankloven, gives der direktører, afdelingsbestyrere og funktionærer, som hidtil har drevet advokatvirksomhed, mulighed for at fortsætte hermed, såfremt sparekassens tilsynsråd med $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende medlemmers stemmer meddeler tilladelse hertil. En sådan tilladelse kan dog til enhver tid tilbagekaldes af tilsynsrådet med sædvanlig stemmeflerhed.

Til § 3.

Som ikrafttrædelsesdato er foreslået 1. april 1960, idet udvalget under hensyn til de foreslåede nye regler for den regnskabsmæssige værdiansættelse af sparekassernes obligationer og for den regnskabsmæssige postering af sparekassernes provisionsindtægter på uopsigelige, fastforrentede lån har ment det rimeligt, at loven først får gyldighed fra og med regnskabsåret 1960-61, således at regnskabet for 1959-60 aflægges efter de nugældende regler.